

De Regler med Hensyn til Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmænd i Forstærkningen, ligesom ogsaa de Bestemmelser for Befalingsmænds Staaen à la suite og Erholdelse af Orlov, som findes optagne i nærværende Lovudkast, ere i det Væsentlige de samme, som de af Forsvarscommissionen foreslaaede.

At Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Hærens Befalingsmænd i Krigstid ikke bør være bundne af alle de samme Regler som i Fredstid, vil findes naturligt. Navnlig bør Forbringningen om Bestaaen af visse Prøver ved Undervisningsanstalterne og om en vis Tjenestetid i den lavere Grad, forinden der kan naaes Forfremmelse i den umiddelbar høiere, bortfalde i Krigstid, ligesom ogsaa Bestemmelsen om Virkningen af de forskjellige Aldersgrændser ikke bør komme i Betragtning.

Forsvarscommissionen har i sin Betænkning foreslaaet, at det i Krigstid kan være forskellige Befalingsmænd tilladt undtagelsesviis og paa Grund af udmærket Tapperhed og Conduite at foretage Forfremmelse udover, hvad de for Fredstid i saa Henseende gjældende Bestemmelser hjemle. Ministeriet kan, hvad dette Punkt angaaer, i Hovedsagen være enigt med Commissionen; men man troer, at de Betingelser, der efter Commissionens Udcast ere knyttede til denne Bestemmelse, nemlig: „at den skal foretages under Forfremmers eget Ansvar og under Forbehold af Stadfastelse ved den Myndighed, der efter de givne Regler for Forfremmelsen i Fredstid er berettiget til at foretage Udnævnelsen, samt at Antallet af de normerede Numre derved ikke tør overskrides“ — at disse Betingelser ere af saadan Natur, at man hellere bør indskrænke sig til at meddele Regjeringen Bemyndigelse til i Tilfælde af Krig at tillægge de commanderende Generaler og de disse underlagte Afdelingschefer den omhandlede Ret. Det vil da blive Regjeringens Sag i hvert enkelt Tilfælde at benytte Bemyndigelsen paa en saadan Maade, at det fastsatte Antal af de forskellige Befalingsmænd dog derved ikke overskrides, hvad der efter Forsvarscommissionens

Forslag ikke altid vil lade sig overholde, uden at der meer eller mindre hyppig maa finde en Underkjendelse af de paa Valpladsen foretagne Forfremmelse Sted.

At den commanderende General indenfor Omraadet af de ham underlagte Afdelinger i Krigstid maa have samme Myndighed til at forsette Befalingsmænd, som i Fredstid er tillagt Ministeren, ligesom ogsaa, at ingen Befalingsmand i Krigstid kan forlange at sættes à la suite eller begjære sin Afsted paa Grund af naaet Aldersgrændse eller udløbet Tjenestetid, trænger neppe til nogen Begrundelse.

Bestemmelserne for Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Hærens Haandværkere og Spillemand ville findes svarende til dem, der ere bragte i Forslag for Hærens Underofficerer. Kun for Mestervende og Bøssjemagere har man foreslaaet, at Ansættelsen skeer af Krigsministeren, fordi Tilgangen til Bataillonernes Bøssjemagerklasse i Reglen vil skee fra de Haandværkere, der have ladet sig antage paa længere eller kortere Tid ved Artilleriet. Da der til Ansættelse som Beslagsmede hører særegne Kundskaber og Færdigheder, hvis fuldstændige Bedømmelse ikke altid vil være let for selve Befalingsmændene, har man foreslaaet, at de, uagtet de iøvrigt stilles lige med Corporaler, dog modtage fast Ansættelse af Hærens Stabsdyrlæge.

Underintendenters og Intendanturassistenters Stilling betragtes som svarende til Underbefalingsmændenes i Baabnene. Myndigheden til at udnævne, hjemfende og affledige dem er derfor foreslaaet tillagt Intendanturcorpsets Chef.

Bestemmelserne for Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Reserveintendantur, af Intendanturcorpsets faste Personale samt af Hærens faste Væger og Dyrlæger ere foreslaaet fastsatte i Righed med de for Hærens Officerer gjældende.